

## Jesus vor Pilatus. Das Ende von Judas

<sup>1</sup>Am Morgen aber hielten alle Hohenpriester und die Ältesten des Volks Rat über Jesus, um ihn zum Tode zu verurteilen.<sup>2</sup>Sie banden ihn, führten ihn ab und überantworteten ihn dem Statthalter Pontius Pilatus.

<sup>3</sup>Als Judas, der ihn verraten hatte, sah, dass er zum Tode verurteilt war, reute es ihn, und er brachte die dreißig Silberlinge den Hohenpriestern und Ältesten zurück<sup>4</sup>und sprach: Ich habe Unrecht getan, dass ich unschuldiges Blut verraten habe.<sup>5</sup>Sie sprachen: Was geht uns das an? Da sieh du zu! Und er warf die Silberlinge in den Tempel, machte sich auf, ging hin und erhängte sich selbst.<sup>6</sup>Aber die Hohenpriester nahmen die Silberlinge und sprachen: Es ist nicht gut, dass wir sie in den Gotteskasten legen, denn es ist Blutgeld.<sup>7</sup>Sie hielten Rat und beschlossen den Töpferacker zu kaufen, zum Begräbnis für Fremde.<sup>8</sup>Daher wird dieser Acker Blutacker genannt bis auf den heutigen Tag.<sup>9</sup>Da wurde erfüllt, was gesagt ist durch den Propheten Jeremia, der da spricht: "Sie nahmen die dreißig Silberlinge, den Preis für das Verkaufte, der von den Kindern Israel geschätzt wurde,<sup>10</sup> und gaben sie für den Töpferacker, wie mir der HERR befohlen hat."

<sup>11</sup>Jesus aber stand vor dem Statthalter; und der Statthalter fragte ihn und sprach: Bist du der König der Juden? Jesus aber sprach zu ihm: Du sagst es.<sup>12</sup>Und als er verklagt wurde von den Hohenpriestern und Ältesten, antwortete er nichts.<sup>13</sup>Da sprach Pilatus zu ihm: Hörst du nicht, wie hart sie

## يسوع أمام الوالي بيلاطس

<sup>1</sup>وَلَمَّا كَانَ الصَّبَاحُ تَسَاوَرَ جَمِيعُ رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَشُيُوعِ الشَّعْبِ عَلَى يَسُوعَ حَتَّى يَقْتُلُوهُ. فَأَوْتَقُوهُ وَمَصَّوْا بِهِ وَدَفَعُوهُ إِلَى بِيْلَاطُسَ الْبَنْطَلِيّ، الْوَالِي.

## يهودا يلقي حنقه

<sup>3</sup>جَبْتَنِيذٌ لَمَّا رَأَى يَهُودَا الَّذِي أَسْلَمَهُ أَنَّهُ قَدْ دِينَ، تَدَمَّ وَرَدَّ التَّلَاثِينَ مِنَ الْفِصَّةِ إِلَى رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَالشُّيُوعِ قَائِلًا: قَدْ أَحْطَاثٌ إِذْ سَلَّمْتُ دَمًا بَرِيئًا. فَقَالُوا: مَاذَا عَلَيْنَا؟ أَنْتَ أَبْصِرُ. <sup>5</sup>فَطَرَحَ الْفِصَّةَ فِي الْهَيْكَلِ وَانْصَرَفَ، ثُمَّ مَضَى وَحَتَّى نَفْسَهُ. <sup>6</sup>فَأَخَذَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ الْفِصَّةَ وَقَالُوا: لَا يَجِلُّ أَنْ نُلقِيَهَا فِي الْخَزَائِنِ لِأَنَّهَا تَمَنِّ دَمٌ. <sup>7</sup>فَتَسَاوَرُوا وَاشْتَرَوْا بِهَا خَفْلَ الْفَخَّارِيِّ مَقْبَرَةً لِلْغُرَبَاءِ. <sup>8</sup>لِهَذَا سُمِّيَ ذَلِكَ الْخَفْلُ "خَفْلُ الدَّمِ" إِلَى هَذَا الْيَوْمِ. <sup>9</sup>جَبْتَنِيذٌ تَمَّ مَا قِيلَ بِإِزْمِيَا النَّبِيِّ الْقَائِلِ: "وَأَخَذُوا التَّلَاثِينَ مِنَ الْفِصَّةِ، تَمَنِّ الْمُتَمَنِّينَ الَّذِي تَمَنُّوهُ، مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ" وَأَعْطَوْهَا عَنْ خَفْلِ الْفَخَّارِيِّ كَمَا أَمَرَنِي الرَّبُّ."

## الشكوى على يسوع

<sup>11</sup>فَوَقَفَ يَسُوعُ أَمَامَ الْوَالِي، فَسَأَلَهُ الْوَالِي قَائِلًا: أَنْتَ مَلِكُ الْيَهُودِ؟ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: أَنْتَ تَقُولُ. <sup>12</sup>وَبَيِّنَا كَانَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالشُّيُوعِ يَسْتَكُونُ عَلَيْهِ لَمْ يُجِبْ يَسْئَلِي. <sup>13</sup>فَقَالَ لَهُ بِيْلَاطُسُ: أَمَا تَسْمَعُ كَمَا يَشْهَدُونَ عَلَيْكَ؟ فَلَمْ يُجِبْهُ وَلَا عَنْ كَلِمَةٍ وَاحِدَةٍ حَتَّى تَعَجَّبَ الْوَالِي جِدًّا.

## الوالي يُسلم يسوع للصلب

<sup>15</sup>وَكَانَ الْوَالِي مُعْتَادًا فِي الْعَبِيدِ أَنْ يُطْلَقَ لِلْجَمْعِ أَسِيرًا وَاحِدًا مِنْ أَرَادُوهُ. <sup>16</sup>وَكَانَ لَهُمْ جَبْتَنِيذُ أَسِيرٌ مَشْهُورٌ يُسَمَّى بَارَابَاسَ. <sup>17</sup>فَبَيِّنَا هُمُ مَجْتَمِعُونَ قَالَ لَهُمْ بِيْلَاطُسُ: مَنْ تُرِيدُونَ أَنْ أُطْلِقَ لَكُمْ؟ بَارَابَاسَ أَمْ يَسُوعَ، الَّذِي يُدْعَى الْمَسِيحَ؟ <sup>18</sup>لَأنَّهُ عَلِمَ أَنَّهُمْ أَسْلَمُوهُ حَسَدًا. <sup>19</sup>وَإِذْ كَانَ جَالِسًا عَلَى كُرْسِيِّ الْوَلَايَةِ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِ امْرَأَتُهُ قَائِلَةً: إِنِّي وَذَلِكَ الْبَارَّ، لِأَنِّي تَأَلَّمْتُ الْيَوْمَ كَثِيرًا فِي خُلْمٍ مِنْ أَجْلِهِ. <sup>20</sup>وَلَكِنْ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالشُّيُوعُ حَرَّضُوا الْجُمُوعَ عَلَى أَنْ يُطْلَبُوا بَارَابَاسَ وَيُهْلَكُوا يَسُوعَ. <sup>21</sup>فَأَجَابَ الْوَالِي وَقَالَ لَهُمْ: مَنْ مِنْ الْإِثْنَيْنِ تُرِيدُونَ أَنْ أُطْلِقَ لَكُمْ؟ فَقَالُوا: بَارَابَاسَ. <sup>22</sup>قَالَ لَهُمْ بِيْلَاطُسُ: فَمَاذَا أَفْعَلُ بِيَسُوعَ الَّذِي يُدْعَى الْمَسِيحَ؟ قَالَ لَهُ الْجَمِيعُ: لِيُصَلَّبَ. <sup>23</sup>فَقَالَ الْوَالِي: وَأَيَّ شَرٍّ عَمِلَ؟ فَكَانُوا يَزْدَادُونَ صُرَاخًا قَائِلِينَ: لِيُصَلَّبَ. <sup>24</sup>فَلَمَّا رَأَى

dich verklagen?<sup>14</sup> Und er antwortete ihm nicht auf ein einziges Wort, so dass der Statthalter sich sehr verwunderte.

### Die Verurteilung Jesu durch Pilatus

<sup>15</sup> Zum Fest aber hatte der Statthalter die Gewohnheit, dem Volk einen Gefangenen loszugeben, welchen sie wollten.<sup>16</sup> Sie hatten aber zu der Zeit einen berühmten Gefangenen, der hieß Barabbas.<sup>17</sup> Und als sie versammelt waren, sprach Pilatus zu ihnen: Welchen wollt ihr, dass ich ihn euch losgebe? Barabbas oder Jesus, der Christus genannt wird?<sup>18</sup> Denn er wusste wohl, dass sie ihn aus Neid überantwortet hatten.<sup>19</sup> Und als er auf dem Richtstuhl saß, schickte seine Frau zu ihm und ließ ihm sagen: Habe du nichts zu schaffen mit diesem Gerechten; ich habe heute viel erlitten im Trauminetwegen.<sup>20</sup> Aber die Hohenpriester und die Ältesten überredeten das Volk, dass sie um Barabbas bitten, Jesus aber umbringen sollten.<sup>21</sup> Da antwortete nun der Statthalter und sprach zu ihnen: Welchen wollt ihr von diesen zweien, den ich euch losgeben soll? Sie sprachen: Barabbas.<sup>22</sup> Pilatus sprach zu ihnen: Was soll ich denn machen mit Jesus, von dem gesagt wird, er sei der Christus? Sie sprachen alle: Lass ihn kreuzigen!<sup>23</sup> Der Statthalter sagte: Was hat er denn Böses getan? Sie schrien aber noch mehr und sprachen: Lass ihn kreuzigen!<sup>24</sup> Als aber Pilatus sah, dass er nichts erreiche, sondern dass ein noch größeres Getümmel entstand, nahm er Wasser und wusch sich die Hände vor dem Volk und sprach: Ich bin unschuldig an dem Blut dieses Gerechten, seht ihr zu!<sup>25</sup> Da antwortete das ganze Volk und

يَبْلَاطُسُ أَنَّهُ لَا يَقَعُ شَيْئًا بَلْ بِالْحَرِيِّ يَحْدُثُ شَعَبٌ أَحَدَ مَاءٍ وَغَسَلَ يَدَيْهِ قُدَّامَ الْجَمْعِ قَائِلًا: إِنِّي بَرِيءٌ مِنْ دَمِ هَذَا الْبَارِّ، أَبْصِرُوا أَنْتُمْ.<sup>25</sup> فَأَجَابَ جَمِيعُ الشَّعْبِ وَقَالُوا: دَمُهُ عَلَيْنَا وَعَلَى أَوْلَادِنَا. جَبْتِيذٍ أَطْلَقَ لَهُمْ بَارَابَّاسَ، وَأَمَّا يَسُوعُ فَجَلَدَهُ وَأَسْلَمَهُ لِيُصَلَّبَ.

### العسكر يستهزئون بيسوع

<sup>27</sup> فَأَخَذَ عَسْكَرُ الْوَالِي يَسُوعَ إِلَى دَارِ الْوَلَايَةِ وَجَمَعُوا عَلَيْهِ كُلَّ الْكَيْبَةِ.<sup>28</sup> فَقَرَّوْهُ وَالتَّبَسَّوْهُ بِرَدَاءٍ قَرْمِزِيٍّ،<sup>29</sup> وَصَفَرُوا إِكْلِيلًا مِنْ شَوْكٍ وَوَضَعُوهُ عَلَى رَأْسِهِ وَقَصَبَةً فِي يَمِينِهِ. وَكَانُوا يَجْتَوُونَ قُدَّامَهُ وَيَسْتَهْزِئُونَ بِهِ قَائِلِينَ: السَّلَامُ، يَا مَلِكَ الْيَهُودِ،<sup>30</sup> وَبَصَقُوا عَلَيْهِ وَأَخَذُوا الْقَصَبَةَ وَصَرَّبُوهُ عَلَى رَأْسِهِ.<sup>31</sup> وَبَعْدَ مَا اسْتَهْزَأُوا بِهِ تَرَعُّوا عَنْهُ الرَّدَاءَ وَالتَّبَسَّوْهُ نِيَابَةً وَوَضَعُوا يَدَهُ لِلصَّلْبِ.

### العسكر يصلبون يسوع

<sup>32</sup> وَفِيمَا هُمْ خَارِجُونَ وَجَدُوا إِنْسَانًا قَيْرَوَانِيًّا، اسْمُهُ سِمْعَانُ، فَسَخَّرُوهُ لِيَحْمِلَ صَلِيبَهُ.<sup>33</sup> وَلَمَّا أَتَوْا إِلَى مَوْضِعٍ يُقَالُ لَهُ جُلْجُتُهُ، وَهُوَ الْمُسَمَّى مَوْضِعَ الْجُمُجْمَةِ،<sup>34</sup> أَعْطَوْهُ خَلًّا مَمْرُوجًا بِمَرَارَةٍ لِيَسْرَبَ، وَلَمَّا ذَاقَ لَمْ يَرِدْ أَنْ يَسْرَبَ.<sup>35</sup> وَلَمَّا صَلَّبُوهُ اقْتَسَمُوا ثِيَابَهُ مُفْتَرِعِينَ عَلَيْهَا، لِكَيْ يَتِمَّ مَا قِيلَ بِالنَّبِيِّ: "افْتَسَمُوا ثِيَابِي بَيْنَهُمْ وَعَلَى لِبَاسِي أَلْقُوا قُرْعَةً".<sup>36</sup> ثُمَّ جَلَسُوا يَحْزِنُونَ هُنَاكَ.<sup>37</sup> وَجَعَلُوا قَوْقَ رَأْسِهِ عَلَيْهِ مَكْتُوبَةً: "هَذَا هُوَ يَسُوعُ، مَلِكُ الْيَهُودِ".<sup>38</sup> جَبْتِيذٍ صُلِبَ مَعَهُ إِيصَانٌ، وَاجِدٌ عَنِ الْيَمِينِ وَوَاجِدٌ عَنِ الشِّمَالِ.

<sup>39</sup> وَكَانَ الْمُخْتَارُونَ يُحْدِقُونَ عَلَيْهِ وَهُمْ يَهْرُونَ رُؤُوسَهُمْ<sup>40</sup> قَائِلِينَ: يَا تَاقِصَ الْهَيْكَلِ وَبَايَتِهِ فِي ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، خَلَصَ نَفْسَكَ. إِنْ كُنْتَ ابْنُ اللَّهِ فَانْزِلْ عَنِ الصَّلِيبِ؟<sup>41</sup> وَكَذَلِكَ رُؤُوسَاءُ الْكَهَنَةِ أَيْضًا وَهُمْ يَسْتَهْزِئُونَ مَعَ الْكُتْبَةِ وَالشُّيُوخِ قَالُوا:<sup>42</sup> خَلَصَ آخَرِينَ وَأَمَّا نَفْسُهُ فَمَا يَقْدِرُ أَنْ يُخَلِّصَهَا، إِنْ كَانَ هُوَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ فَلْيَنْزِلِ الْآنَ عَنِ الصَّلِيبِ فَتُؤْمِنَ بِهِ.<sup>43</sup> قَدْ أَكْثَلَ عَلَى اللَّهِ فَلْيُنْقِذْهُ الْآنَ إِنْ أَرَادَهُ، لِأَنَّهُ قَالَ: أَنَا ابْنُ اللَّهِ.<sup>44</sup> وَبِذَلِكَ أَيْضًا كَانَ اللَّصَانُ اللَّذَانِ صُلِبَا مَعَهُ يُعَبِّرَانِهِ.

### موت يسوع على الصليب

<sup>45</sup> وَمِنْ السَّاعَةِ السَّادِسَةِ كَانَتْ طُلْمَةٌ عَلَى كُلِّ الْأَرْضِ إِلَى السَّاعَةِ الثَّاسِعَةِ.<sup>46</sup> وَتَحَوَّ السَّاعَةِ الثَّاسِعَةِ صَرَخَ يَسُوعُ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ قَائِلًا: إِيْلِي، إِيْلِي، لَمَا شَبَقْتَنِي؟ آي: إِلَهِي، إِلَهِي، لِمَاذَا تَرَكْتَنِي؟<sup>47</sup> فَقَوْمٌ مِنَ الْوَاقِفِينَ

sprach: Sein Blut komme über uns und unsere Kinder.<sup>26</sup> Da gab er ihnen Barabbas los; aber Jesus ließ er auspeitschen und überantwortete ihn, dass er gekreuzigt werde.

<sup>27</sup> Da nahmen die Soldaten des Statthalters Jesus zu sich in das Richthaus und sammelten um ihn die ganze Schar<sup>28</sup> und zogen ihn aus und legten ihm einen Purpurmantel an<sup>29</sup> und flochten eine Dornenkrone und setzten sie auf sein Haupt und ein Rohr in seine rechte Hand und beugten die Knie vor ihm und verspotteten ihn und sprachen: Gegrüßt seist du, König der Juden!<sup>30</sup> und spien ihn an und nahmen das Rohr und schlugen damit sein Haupt.<sup>31</sup> Und als sie ihn verspottet hatten, zogen sie ihm seine Kleider an und führten ihn hinaus, um ihn zu kreuzigen.

### Kreuzigung und Tod Jesu

<sup>32</sup> Und als sie hinausgingen, fanden sie einen Menschen aus Kyrene mit Namen Simon; den zwangen sie, dass er ihm sein Kreuz trug.<sup>33</sup> Und als sie an die Stätte kamen mit Namen Golgatha, das heißt Schädelstätte,<sup>34</sup> gaben sie ihm Essig zu trinken mit Galle vermischt; und als er's schmeckte, wollte er nicht trinken.<sup>35</sup> Als sie ihn aber gekreuzigt hatten, teilten sie seine Kleider und warfen das Los darum, damit erfüllt würde, was gesagt ist durch den Propheten: "Sie haben meine Kleider unter sich geteilt, und über mein Gewand haben sie das Los geworfen."<sup>36</sup> Und sie saßen da und bewachten ihn.<sup>37</sup> Und oben, über seinem Haupt, setzten sie eine Inschrift mit der Ursache seines Todes: Dies ist Jesus, der König der Juden.<sup>38</sup> Und

هُنَاكَ لَمَّا سَمِعُوا قَالُوا: إِنَّهُ يُبَادِي إِيْلَيَّا.<sup>48</sup> وَلِلْوَقْتِ رَكَضَ وَاحِدٌ مِنْهُمْ وَأَخَذَ إِسْفِنْجَةً وَمَلَأَهَا خَلًّا وَجَعَلَهَا عَلَيَّ قَصَبَةٍ وَسَقَاهُ.<sup>49</sup> وَأَمَّا الْبَاقُونَ فَقَالُوا: ائْتِرْ، لِنَتَرَى هَلْ يَأْتِي إِيْلَيَّا يُخَلِّصُهُ؟<sup>50</sup> فَصَرَخَ يَسُوعُ أَيْضاً بِصَوْتٍ عَظِيمٍ وَأَسْلَمَ الرُّوحَ.

<sup>51</sup> وَإِذَا جَبَّأُ الْهَيْكَلِ قَدْ انْشَقَّ إِلَى اثْنَيْنِ، مِنْ فَوْقِ إِلَى أَسْفَلٍ، وَالْأَرْضُ تَرْتَلَزَتْ وَالصُّخُورُ تَسْقَعُ،<sup>52</sup> وَالْقُبُورُ تَتَنَحَّضُ، وَقَامَ كَثِيرٌ مِنْ أَجْسَادِ الْقَدِيسِينَ الرَّاقِدِينَ،<sup>53</sup> وَخَرَجُوا مِنَ الْقُبُورِ بَعْدَ قِيَامَتِهِ وَدَخَلُوا الْمَدِينَةَ الْمُقَدَّسَةَ وَطَهَّرُوا لِكَثِيرِينَ.<sup>54</sup> وَأَمَّا قَائِدُ الْمِئَةِ وَالَّذِينَ مَعَهُ يَحْرُسُونَ يَسُوعَ فَلَمَّا رَأَوْا الرُّزْلَةَ وَمَا كَانَ خَافُوا جِدًّا وَقَالُوا: خَفَاً كَانَ هَذَا ابْنُ اللَّهِ.<sup>55</sup> وَكَانَتْ هُنَاكَ نِسَاءٌ كَثِيرَاتٌ يَنْظُرْنَ مِنْ بَعِيدٍ وَهُنَّ كُنَّ قَدْ بَغَعْنَ يَسُوعَ مِنَ الْجَلِيلِ يَحْدِمَتِهِ.<sup>56</sup> وَبَيَّتَهُنَّ مَرْيَمَ الْمَجْدَلِيَّةُ وَمَرْيَمَ أُمَّ يَعْقُوبَ وَيُوسِي وَأُمَّ ابْنِ زَبْدِي.

### دفن جثمان يسوع

<sup>57</sup> وَلَمَّا كَانَ الْمَسَاءُ جَاءَ رَجُلٌ غَيْبِيٍّ مِنَ الرَّامَةِ، اسْمُهُ يُوسُفُ، وَكَانَ هُوَ أَيْضاً تَلَمِيذاً لِيَسُوعَ.<sup>58</sup> فَهَذَا تَقَدَّمَ إِلَى بِيلاطُسَ وَطَلَبَ جَسَدَ يَسُوعَ. فَأَمَرَ بِيلاطُسُ جَبِيئَ أَنْ يُعْطِيَ الْجَسَدَ.<sup>59</sup> فَأَخَذَ يُوسُفُ الْجَسَدَ وَلَقَهُ بِكَثَانٍ نَقِيٍّ،<sup>60</sup> وَوَضَعَهُ فِي قَبْرِهِ الْجَدِيدِ الَّذِي كَانَ قَدْ تَحْتَهُ فِي الصَّخْرَةِ ثُمَّ دَخَرَ حَجَرًا كَبِيرًا عَلَى بَابِ الْقَبْرِ وَمَصَى.<sup>61</sup> وَكَانَتْ هُنَاكَ مَرْيَمُ الْمَجْدَلِيَّةُ وَمَرْيَمُ الأُخْرَى جَالِسَتَيْنِ نُجَاهَ الْقَبْرِ.

### حراسة قبر يسوع

<sup>62</sup> وَفِي الْعَدِ الَّذِي بَعْدَ الْإِسْتِعْدَادِ، اجْتَمَعَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْقَرِيسِيُّونَ إِلَى بِيلاطُسَ قَائِلِينَ: يَا سَيِّدُ، قَدْ تَذَكَّرْنَا أَنَّ ذَلِكَ الْمُضِلَّ قَالَ وَهُوَ حَيٌّ: إِنِّي بَعْدَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ أَقُومُ.<sup>64</sup> فَمُرْ بِضَبْطِ الْقَبْرِ إِلَى الْيَوْمِ الثَّالِثِ لِئَلَّا يَأْتِيَ تَلَامِيذُهُ لَيْلًا وَتَسْرِفُوهُ وَيَقُولُوا لِلشَّعْبِ إِنَّهُ قَامَ مِنَ الْأَمْوَاتِ، فَتَكُونَ الصَّلَاكَةُ الأَخِيرَةُ أَشَرَّ مِنَ الأُولَى.<sup>65</sup> فَقَالَ لَهُمْ بِيلاطُسُ: عِنْدَكُمْ حُرَاسٌ، إِذْهَبُوا وَاصْبُطُوهُ كَمَا تَعْلَمُونَ.<sup>66</sup> فَمَضَوْا وَضَبَطُوا الْقَبْرَ بِالْحُرَاسِ وَخَتَمُوا الْحَجَرَ.

da wurden zwei Mörder mit ihm gekreuzigt, einer zur Rechten und einer zur Linken.

<sup>39</sup>Die aber vorübergingen, lästerten ihn und schüttelten ihre Köpfe<sup>40</sup> und sprachen: Der du den Tempel Gottes abbrichst und baust ihn in drei Tagen auf, hilf dir selber! Bist du Gottes Sohn, so steig herab vom Kreuz!<sup>41</sup> Desgleichen spotteten auch die Hohenpriester mit den Schriftgelehrten und Ältesten und sprachen:<sup>42</sup> Anderen hat er geholfen, und kann sich selber nicht helfen. Ist er der König Israels, so steige er nun vom Kreuz herab, dann wollen wir ihm glauben.<sup>43</sup> Er hat Gott vertraut; der erlöse ihn nun, wenn er an ihm gefallen hat; denn er hat gesagt: Ich bin Gottes Sohn.<sup>44</sup> Desgleichen schmähten ihn auch die Räuber, die mit ihm gekreuzigt waren.

<sup>45</sup>Und von der sechsten Stunde an kam eine Finsternis über das ganze Land bis zu der neunten Stunde.<sup>46</sup> Und um die neunte Stunde schrie Jesus laut und sprach: Eli, Eli, lema sabachtani? Das heißt: Mein Gott, mein Gott, warum hast du mich verlassen?<sup>47</sup> Einige aber, die da standen, als sie das hörten, sprachen sie: Der ruft Elia.<sup>48</sup> Und sogleich lief einer von ihnen, nahm einen Schwamm und füllte ihn mit Essig und steckte ihn an ein Rohr und tränkte ihn.<sup>49</sup> Die anderen aber sprachen: Halt, lass sehen, ob Elia kommt und ihm hilft.<sup>50</sup> Aber Jesus schrie abermals laut und verschied.

<sup>51</sup>Und siehe, der Vorhang im Tempel zerriss in zwei Stücke von oben an bis unten aus.<sup>52</sup> Und die Erde erbebte, und die Felsen zerrissen, die Gräber taten sich auf, und viele Leiber der entschlafenen

Heiligen standen auf<sup>53</sup> und gingen aus den Gräbern nach seiner Auferstehung und kamen in die heilige Stadt und erschienen vielen.<sup>54</sup> Als aber der Hauptmann und die bei ihm waren und Jesus bewachten das Erdbeben sahen und was da geschah, erschrakten sie sehr und sprachen: Wahrlich, dieser ist Gottes Sohn gewesen!<sup>55</sup> Und es waren viele Frauen da, die von ferne zusahen, und die Jesus aus Galiläa nachgefolgt waren und ihm gedient hatten;<sup>56</sup> unter ihnen war Maria Magdalena und Maria, die Mutter des Jakobus und Josephs, und Maria, die Mutter der Kinder des Zebedäus.

### **Das Begräbnis Jesu**

<sup>57</sup> Am Abend aber kam ein reicher Mann aus Arimathäa, der hieß Joseph und war auch ein Jünger Jesu.<sup>58</sup> Der ging zu Pilatus und bat ihn um den Leib von Jesus. Da befahl Pilatus man sollte ihm ihn geben.<sup>59</sup> Und Joseph nahm den Leib und wickelte ihn in ein reines Leinentuch<sup>60</sup> und legte ihn in sein eigenes Grab, das er hatte hauen lassen in einen Felsen, und wälzte einen großen Stein vor die Tür des Grabes und ging davon.<sup>61</sup> Es waren aber dort Maria Magdalena und die andere Maria, die gegenüber dem Grab saßen.

### **Die Bewachung des Grabes**

<sup>62</sup> Am nächsten Tag aber, der dem Rüsttag folgt, kamen die Hohenpriester und Pharisäer bei Pilatus zusammen<sup>63</sup> und sprachen: Herr, wir haben gedacht, dass dieser Verführer sprach, als er noch lebte: Ich will nach drei Tagen auferstehen.<sup>63</sup> Darum befiehl, dass man das Grab bewache bis zum dritten Tag, damit nicht seine Jünger kommen und ihn

stehlen und zum Volk sagen: Er ist auferstanden von den Toten, und der letzte Betrug ärger wird als der erste.<sup>65</sup> Pilatus sprach zu ihnen: Da habt ihr die Wache; geht hin und sichert es, so gut ihr's könnt.<sup>66</sup> Sie gingen hin und sicherten das Grab mit der Wache und versiegelten den Stein.